

συμμορφώνω

συμμορφώνω, ρ. [<μτγν. συμμορφῶ + κατάλ. -ώνω]. **1.** κάνω κάποιον φρόνιμο, συνετό: «δεν μπορεί κανένας να συμμορφώσει αυτό το παιδί». **2.** ευπρεπίζω, καλλωπίζω κάποιον, τον κάνω να φαίνεται καλύτερος από αυτό που ήταν: «μόλις πήγε και της αγόρασε καινούρια ρούχα και τη συμμόρφωσε κάπως, φάνηκε η πραγματική ομορφιά της». **3.** τακτοποιώ, επιδιορθώνω: «δεν μπορώ να συμμορφώσω τα πράγματα, έτσι όπως τα 'κανες || τ' αυτοκίνητό μου είχε φάει μεγάλη τράκα, αλλά ο μηχανικός στον οποίο το πήγα, μπόρεσε και το συμμόρφωσε».

- *θα σε συμμορφώσω*, απειλητική ή προειδοποιητική έκφραση που απευθύνεται σε άτομο με την έννοια ότι θα επιχειρήσουμε να το συνετίσουμε με ξυλοδαρμό: «μόλις γυρίσεις στο σπίτι, θα σε συμμορφώσει ο πατέρας σου για τις βλακείες που έκανες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας